

Forgács Rezső

ODABENT

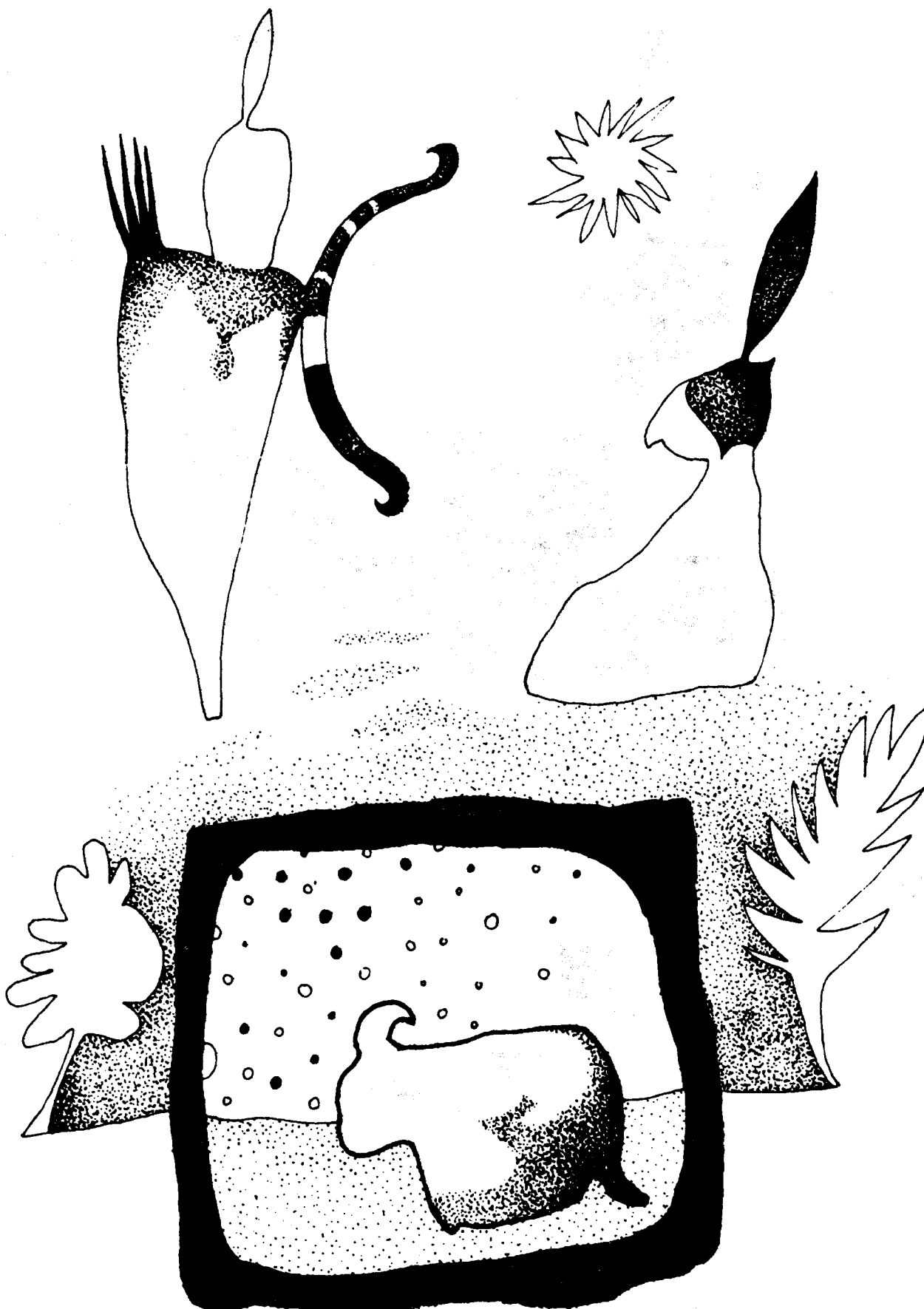
V.
 amint az önvesszejtés sem sikerülhetett
 amint az önJELŐLT
 visszalépett a Gellérthegy
 műtermi szikláiról
 hogy majdanát megélje
 míg tetemét
 az éjszaka feketefuvarozói
 vámmentesen csempézték
 a borosüvegek címkéire
 és valaki-lány
 párját ellengette
 a padokjegének lehellete
 amint a megfogalmazás sem sikerülhetett
 a sárga bérház
 folyosói jövés-menésében
 az udvar torzonborz macskáinak
 világelőtti melegségében
 fogyamos holdat mímelő
 kocsmái lámpák hunyorgásában
 az elrendeltetés
 vodkáinak égetésében
 az idegen bőr
 tapintásának első szegyenében
 a boldog nemtudásban
 ahogy a tisztas indulás sem sikerülhetett
 az önszuggesztívó cél nélküliségében
 a kibontakozás
 álmomedencényi iszamában
 ahol a megszemélyesültek
 megszemélyülhettek
 egymás tisztítótűzecskeiben
 és duna-fenekéről
 kavicsal dobálhatták
 a felsorakozókat a beavatottakat
 a túlélésükből mit sem értőket
 ahogy az elérkezés sem sikerülhetett
 a végső érvények férfiás
 összevisszaságában
 a rókapofájú önreflexiók
 vigyorosságában
 valahány idotípiát
 mitöbb! megemésztvén
 amúgy ki lenne mord
 filozófus lépne helyembe
 akkor szub'tivítás
 kerülendő riadozna a firkás
 hah! vagyis hogy én vagyok ő
 minthogy ő vagyok én
 míg rókapofájú haverja
 lón bazsalyátos s verne
 éle-cölöpöt ama
 eszmébibircsók mértani közepibe
 megjelölendő így mi a hely
 a majdnem-elérkezésé
 honnan jól kiszabott ugrás
 csak a végső érvény
 mondjuk vén héttagú tölgyfa

lombgomolyagja ilyen
 s a leendő révbejutottam
 állapotára kacsintván
 ámde rég bökődő fullánkjával
 mit a kételey okoz
 itt zűnög folyton a kérdés:
 végülkell-e elérkezniem?
 s mégjő ha az egyszerűsítés
 ily módon sikerülne
 mert még amolyan mifenek
 mint lelkigyakorlat
 föltünedezvén lesznek
 új etikumnak sarkkövei
 s nyomban válnak a lélek
 megnyomorító görcseivé
 miközben jót röhög rókapofájú
 s perdül e síkban
 hogy sok paraméter irányát
 metszi a kétnyelű kés
 s a jófilozóf csendben nyálaz
 a párnán jókora foltot
 mondom mind valahány idiómát
 mitöbb! megemésztvén
 ám hogy mégis megmaradozna
 kissé régi valóm is
 olykor prostituált tanok pucér
 faráig emelintvén
 lelki irányom ága-bogát
 hön odahagynám vén tanítóm
 eme másik szörnyszüleményért
 s leendék inkább mint
 kik fenn vigyorognak egy-egy
 tétel mellbimbói hegyén
 ah! de m'ért is nem szagosodni
 illatosodni eszmevirággá
 s míg beleunnék gyöngé tanítvány
 s kotródnék afenébe
 elheverészni lágy dialektika-
 párnán jobb recipé

amint a kérdezés sem sikerülhet
 amint hiába a homlokod
 és hiába a homlokod ha
 és hiába a távolodásban
 és hiába a távolodásban ha
 ha ODABENT
 ha

soha igazi indulásoddal
 csak el-készülgetéses
 utamon egykor várhatóságoddal
 soha igazi felémfutásoddal
 csak lábcsámpázásos
 hozzám valaha érkezteddel

soha igazi rámvárásoddal
 csak velem-akarásos
 tőlem-magadat-várásoddal
 soha igazi szerelmeddel
 csak én-ölelgetéses
 néhai nekem adományaiddal

Minusz egysillagos indián-kaland

